

Dames en heren, het is goed om hier in het heitelân te zijn en ik zie, zoals altijd bij een VVD congres, gelukkig veel vrolijkheid en optimisme. Ook ik ben een optimist, en toch moet ik eerlijk toegeven dat ik mij grote zorgen maak. Ik kijk met angst en beven naar ontwikkelingen die een bedreiging vormen voor onze vrijheid, onze manier van leven.

Je hoeft het journaal maar aan te zetten of de krant open te slaan en je ziet die beangstigende wereld. Een wereld waarin het heel goed mogelijk is dat er hier in Europa een oorlog ontstaat. Een oorlog met Rusland. Vladimir Poetin zegt vaak dat hij terug wil naar Groot-Rusland. En wat dat betekent heb ik uit zijn eigen mond gehoord. Ik was begin 2006 als medewerker aanwezig bij een bijeenkomst in de Dacha van Poetin. Ik zat daar in een hoekje van de vergaderruimte weggestopt. Ik kon echter heel goed horen wat Poetin antwoorde op de vraag wat hij onder Groot-Rusland verstaat. Zijn antwoord was: Dat is Rusland, Wit-Rusland, Oekraïne en de Baltische staten. Kazachstan was 'nice to have'. We hebben de afgelopen jaren gezien dat hij het niet bij woorden laat: Eerst met militaire interventie in Zuid-Ossetië, in Abchazië en in Transnistrië. Maar inmiddels ook in de Krim en in Oost-Oekraïne. Maar wat gebeurt er als hij daadwerkelijk actie richting Estland, Letland of Litouwen onderneemt? Die zijn lid van de NAVO. Dat is dus levensgevaarlijk. Dan eindigen we met een oorlog.

Ik maak me ook zorgen over het voortbestaan van de Europese Unie. Ik zie een brede afkeer jegens Brussel. Ik begin dat inmiddels zelf ook te voelen. Want ik vraag me steeds vaker af of Brussel wel de juiste dingen doet, of ons belang daar wel voorop staat. Laat helder zijn, ik ben een ontzettende voorstander van Europese samenwerking. Als we samen dingen beter kunnen doen, dan is dat in ieders voordeel. Maar dan moet die samenwerking zich wel op de juiste zaken richten. Ik zie echter dat op de één of andere manier er in Brussel een soort van technocratie is ontstaan. Een technocratie die zich weinig lijkt aan te trekken van de bevolking. Met een Europees Parlement dat de Europese Commissie moet controleren, maar te vaak lijken parlement en commissie vooral samen te spannen om zo veel mogelijk taken naar Brussel te halen. Te vaak lijken parlement en commissie in een machtsstrijd met de lidstaten gewikkeld, waarbij het niet gaat om uw en mijn belang, maar om politiek armpje drukken. Te vaak worden er afspraken gemaakt waar lidstaten zich vervolgens niet aan houden, zoals over de euro. En als lidstaten dan ook nog niet in staat zijn de buitengrenzen te bewaken, waardoor we een regelrechte migratiecrisis kregen, dan gaat het langzaam maar zeker mis.

De migratiecrisis baart mij ook grote zorgen. De migratiegolf is zeker nog niet voorbij. De wereldbevolking groeit de komende decennia namelijk explosief, en de grootste groei zit in onze achtertuin. In het Midden-Oosten en in Afrika. Daar komen er honderden miljoenen mensen bij, zonder een fatsoenlijk perspectief. Velen van hen zullen naar Europa, naar Nederland willen komen, omdat ze hier een betere toekomst denken te hebben. Ik begrijp dat heel goed, ik zou in hun positie waarschijnlijk hetzelfde doen. Maar hoe begrijpelijk het ook is, we kunnen hier niet alle problemen van de wereld oplossen. We kunnen maar een beperkt aantal mensen een echte toekomst bieden. Daarom maak ik me grote zorgen over die enorme stroom migranten, want die kunnen we simpelweg niet aan.

Maar wat ik het meest angstaanjagend vind, is het toenemend extremisme. Vooral het islamitisch extremisme. Ik zie een ongekende vijandigheid tegenover alles waar ik in geloof. En die dreiging komt angstig dichtbij. Waar gaat het heen met ons land als hier zo veel mensen rondlopen die onze waarden niet delen? En als er nog zo veel mensen met andere opvattingen hierheen willen komen?

Soms lig ik 's nachts wakker en vraag mij af hoe de wereld eruit zal zien als mijn zoon volwassen is. Is Nederland dan nog steeds het vrije en trotse land waar ik ben opgegroeid?

En tegelijkertijd weet ik zeker dat we al deze uitdagingen het hoofd kunnen bieden. Dat de toekomst wel degelijk hoopvol is.

Zo kunnen we het Rusland van Poetin in bedwang houden als we weer investeren in ons trans-Atlantische bondgenootschap, de NAVO. We moeten weer investeren in onze militaire slagkracht, in onze veiligheid. Als we dat doen, dan zullen we samen met onze aloude bondgenoten de VS en Canada een machtsblok vormen waar Poetin, maar ook andere potentaten niet omheen kunnen. Samen hebben we dan een militaire, maar ook een economische macht die ongekend is. Waarmee we iedereen die onze vrijheden wil aanvallen kunnen weerstaan.

Ook de migratiegolf kunnen we bedwingen, maar dat vergt wel onorthodoxe oplossingen. We zullen vluchtelingen die van buiten Europa komen hier niet langer recht op asiel moeten geven. Net als de overgrote meerderheid van Nederland, ben ik bereid mensen hier op te vangen. Maar dat mag niet ten

coste gaan van onze eigen samenleving, van onze verzorgingsstaat, van onze veiligheid en zeker niet ten koste van onze zwaar bevochten vrijheden. Als we daar verdragen voor aan moeten passen, dan moeten we dat doen.

Vluchtelingen moeten in de eigen regio worden opgevangen. Dan is de kans dat ze terugkeren naar hun eigen land het grootst. Dan is de kans dat ze bijdragen aan de wederopbouw van hun eigen land het grootst. Maar dat lukt alleen als wij heel duidelijk zijn. Dat wij duidelijk maken dat men het hier niet hoeft te proberen. Dat je geen procedure kan beginnen en jarenlang beroep op beroep kan stapelen. Alleen zo voorkomen we ook dat we kinderen moeten uitzetten die hier geboren zijn. Dat lukt alleen als we deze helderheid bieden. Als we mensen niet langer overleveren aan mensensmokkelaars, asieladvocaten en linkse partijen.

Maar we lopen niet weg voor onze verantwoordelijkheid om te helpen in crisistijden. We zullen investeren in opvang in de regio. En als het nodig is, zullen we mensen uit crisisgebieden uitnodigen om hier naartoe te komen. Maar om hen echt te laten integreren, om hen echt een toekomst in ons land te kunnen bieden, zal die groep in omvang beperkt moeten zijn. Want grote groepen nieuwkomers integreren niet, zij segregeren. Dus wat mij betreft gaat het om maximaal 15.000 mensen per jaar.

Is dit haalbaar? Natuurlijk! Een jaar geleden leek de stroom vluchtelingen vanuit Turkije nog onoplosbaar. Leek het VVD plan dat hiervoor een oplossing bood onhaalbaar. Maar ons plan is uiteindelijk de basis geweest voor de afspraken die we met Turkije hebben gemaakt. En we zien dat de instroom dramatisch is gedaald. Het kan dus wel en daar heeft onze premier een belangrijke rol in gespeeld. Daar kunnen we trots op zijn!

Door paal en perk te stellen aan de instroom van vreemdelingen, zorgen we er ook voor dat al die mensen die zich oprecht zorgen maken, gehoord worden. Ik vind het idioot dat sommige politici hen wegzetten als onbeholpen of als racisten. Daarmee lok je juist extremere reacties uit. Mensen zullen alleen maar harder gaan schreeuwen om gehoord te worden. Daar schiet niemand iets mee op. Laat helder zijn, ik verafschuw teksten als minder, minder, minder. Maar ik heb ook helemaal niks met meer, meer, meer.

Ook in het gevecht met islamitische extremisten zullen we duidelijk moeten zijn. We zullen immigranten, maar ook volgende generaties veel duidelijker moeten maken waar wij in Nederland voor staan, wat wij in dit land normaal

vinden. Dat het hier in Nederland normaal is dat mannen en vrouwen aan elkaar gelijk zijn. Net als homo's en hetero's, gelovigen en niet-gelovigen. Dat het normaal is dat vrouwen luchtige kleding dragen, dat homo's gearmd over staat lopen en dat vrouwelijke patiënten door een mannelijke arts geholpen worden. Dàt is normaal in Nederland, dat heb je te respecteren.

Wat ik niet normaal vind, dat is dat mensen hier staan te juichen als een columnist wordt opgepakt vanwege haar mening. Wat ik niet normaal vind, is dat cabaretiers, schrijvers en cartoonisten zichzelf gaan censureren, omdat ze bang zijn voor vergelding uit extremistische hoek. En wat ik niet normaal vind, is dat we homo's apart zouden zetten in een AZC, in plaats van het tuig aan te pakken dat hen belaagt. Het land uit met dat soort lui.

We moeten pal staan voor onze waarden en onze vrijheden. Die moeten we uitdragen, zonder concessies. Daar gaan we echt niet over onderhandelen. Nederland is gebouwd op een fundament van vrijheid, van verantwoordelijkheid en van verdraagzaamheid. Dat geven we nooit op, want we zijn geen islamitisch land en dat gaan we niet worden ook. Als je dat niet wilt accepteren, dan is er hier geen plaats voor je.

En de enige partij bij wie onze waarden en vrijheden in goede handen zijn, is de VVD.

Ónze premier beperkt de vrijheid van meningsuiting niet als cabaretiers het Koninklijk Huis op de hak nemen. Ónze minister van Justitie laat geen cartoonist door een arrestatieteam van zijn bed lichten. Onze partij zal nooit de sharia invoeren als de meerderheid dat zou willen. En onze partij zal nooit voorstellen om een gedachtenpolitie in te voeren. Dat soort voorstellen komen altijd van de Balkenende's, de Hirsch-Ballin's, de Donner's en Buma's.

Dames en heren, de VVD is wél bereid onze vrijheden te verdedigen. Onze traditie mag dan wel joods-christelijk zijn, onze waarden ... die zijn liberaal!

Wij laten ons niet gek maken. We houden vast aan onze vrijheid en de waarden, die Nederland Nederland maken. Wij zullen ze altijd verdedigen. Want wij weten dat we die vrijheden nodig hebben om gewoon een fijn leven te kunnen leiden met de mensen om wie we geven. Om alle kansen te kunnen grijpen die het leven ons biedt.

En *wij*, dames en heren, dat is iedereen die hiervoor staat en die dit wil beschermen. Iedereen, of die nu Christen, Moslim, Atheïst of Boeddhist is. Of je hier nu wel of niet geboren bent. Want als je onze vrijheden omarmt, dan hoor je er gewoon bij. Dan word je een onderdeel van ons. Van wij. Van Nederland.

Nog geen 10 maanden scheiden ons van de volgende verkiezingen. We staan voor de keuze wat voor land we willen zijn. Een land dat zichzelf censureert en niet voor de eigen waarden durft op te komen? Een land waar angst en pessimisme regeren en de zwartkijkers het voor het zeggen hebben? Of een land van hoop en optimisme dat zich nooit de mond laat snoeren. Dat nuchter, zelfbewust en trots, pal staat voor zijn vrijheden.

Voor mij is de keuze helder. Nederland moet gewoon Nederland blijven. Nederland verdient rust en stabiliteit. Nederland verdient een sterke VVD. Daarom zeg ik tegen u allemaal: de handen uit de mouwen, we hebben een klus te klaren!